

ningssum den samme nominelt set, men de 60 Mill. Kr., der bliver Tale om i den nærmest kommende Tid, svarer i Virkeligheden til 90 Mill. Kr. i 1923—24, skønt der siden er afbetalt over 40 Mill. Kr. paa Statsgælden. Naar vi staar overfor dette Forhold: 60 Mill. Kr.s fremtidig aarlig Rentebyrde, lad os da blot mindes, at efter at Krigsperioden var ovre, i 1921—22, var den aarlige Rentebyrde, under Datidens økonomiske Forhold, kun 40 Mill. Kr. Denne Statsgældens overmaade forøgede Tyngde for Befolkningen er det vel værd at skænke Overvejelse; den viser, hvilken Ulykke det er, rent statsfinansielt, at Landmandsbankgarantien møder Staten med sit ubønhørlige Krav om at blive indfriet netop i en Periode som den, vi nu finansielt og økonomisk gennemlever.

Tager man frem Finanslovforslagets Skattebudget, viser det en Indtægt paa 341 Mill. Kr., det vil sige samme Beløb som det, der var opført paa Finansminister Bramsnæs' Forslag sidste Efteraar. Dette Finanslovforslag bringer altsaa ikke i sig selv Bud om Aflastning af noget Skattetryk, men nu, da Regeringen bebuder Forslag om Nedsættelse af Skatterne, er det af megen Interesse at se paa Finanslovforslaget, hvorledes Fordelingen af Skattetrykket er. Man vil da se, at efter det forelagte Budget ventes Told- og Forbrugsafgifter at skulle indbringe 196 Mill. Kr. og Afgiften af Omsætning samt Gebyrer og Sportler 34 Mill. Kr., altsaa disse indirekte Skatter ventes tilsammen at skulle indbringe 230 Mill. Kr. Indkomstskatten budgetteres til 63 Mill. Kr. og Formueskatten til 37 Mill. Kr., medens Ejendomsskatten budgetteres til 11 Mill. Kr. Det vil sige, at paa det forelagte Budget udgør Told- og Forbrugsafgifter i Forbindelse med de andre indirekte Afgifter, Omsætningsafgifterne, i alt 67,4 pCt. af Statens Skatteindtægt, medens Indkomstskatten kun udgør 18,8 og Formueskatten 10,8 pCt.

Det har Interesse at sammenligne dette med Forholdene, som de var i de første Finansaar efter Krigsperioden. Tager vi et Tidspunkt, da allerede Merindkomstskatten var ophørt at indgaa, Finansaaret 1921—22, finder vi, at Told- og Forbrugsafgifterne udgør 154 Mill. Kr. og Afgiften af Omsætning, Gebyrer og Sportler 39,2 Mill. Kr., altsaa tilsammen 193,6 Mill. Kr. eller kun 43 pCt. af den samlede Skatteindtægt, medens Indkomstskatten den Gang udgjorde 191 Mill. Kr. eller 42 pCt. af den samlede Skatteindtægt og Formueskatten 52 Mill. Kr. eller 10,7 pCt.

Hvad viser nu disse Tal? Jo, de viser i

Virkeligheden, hvilke forfærdende Højder Forbrugs- og Omsætningskatterne er kommet op paa herhjemme, og overfor denne Kendsgerning tror jeg ikke, det nytter, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, naar han nævner disse Skatter, taler om, hvor tilfreds man er med, at Skatterne derigennem lægges paa Luksus, for det er dog noget, som enhver, der kender disse Forhold, ved, at naar der er Tale om 230 Mill. Kr.'s Skatter, er det i Sandhed ikke Skatter, der betales af Luksus — saadant Luksusforbrug findes ikke her i Landet —, men det er Skatter, der for den allervæsentligste Del betales af det jævne Forbrug og af Omsætning, hvor det virker i allerhøjeste Grad trykkende.

Overfor disse Tal staar nu den højt-ærede Regerings Bebudelse af Formueskattens Nedsættelse, en Bebudelse, der er sket med den største Voldsomhed, med Udtalelser fra Statsministerens Side, gaaende ud paa, at den nuværende Formuebeskatning er at betragte som en Formuekonfiskation, at der med den nuværende Formueskat er Tale om Byrder, der er ødelæggende for al Opsparing og sundt Erhvervsliv. Naar man nu stiller en saadan Udtalelse overfor de Tal, jeg her har nævnt, tør man saa virkelig hævde, at det er de 37 Mill. Kr.'s Skat paa Formue og ikke de 230 Mill. Kr.'s Skat paa Forbrug og Omsætning, der tynger Befolkningen og Erhvervslivet til Jorden? Eller lad os betragte det ud fra et andet Synspunkt. Lad os se paa, hvorledes selve den Formuebeskatning er, som er gældende her i Landet, er for de almindelige Formuer. Af en Formue paa 20 000 Kr. betales der i Formueskat 15 Kr., af en Formue paa 30 000 Kr. 35 Kr., af en Formue paa 50 000 Kr. 95 Kr. Kommer vi op paa en Formue paa 100 000 Kr., svares der 345 Kr., og saa maa man endda erindre, at Beskatningen af disse almindelige Formuer nedsættes betydeligt, saafremt de afkaster en meget ringe Indtægt — det var jo netop det, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg var inde paa i Gaar, Spørgsmaalet om Formuernes ringe Afkastning.

Overfor disse Tal tør man da nok spørge: Er der virkelig her Tale om Konfiskation, om Ødelæggelse af Opsparingen? Der er ingen, der med nogen Rimelighed kan sige det. Vi indenfor det radikale Venstre værdsætter i høj Grad Opsparingens Betydning i et Folk. Opsparingsvillien er efter vor Opfattelse Udtryk for Karakteregenskaber hos Befolkningen, der er værdifulde, og Opsparingsvilliens Betydning for Erhvervslivet kan ikke undervur-